

РЕШЕНИЕ

№ 165

гр. София, 07.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.12.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Светлана Димитрова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Балев, като разглежда дело номер **9547** по описа за **2012** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], срещу решение от 16.08.2012г. по НАХД №23446/2011г. на Софийски районен съд /СРС/, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) №[ЕГН]/10.11.2011г., издадено от Директора на офис „Изток” при Териториална дирекция на Национална агенция за приходите - С. /офис „Изток” - ТД на НАП – С./, с което на [фирма] са наложени административни наказания 3 (три) „имуществени санкции” в размер на по 500 (петстотин) лева, на основание чл.355, ал.1 от Кодекса за социално осигуряване (КСО) за нарушение на чл.7, ал.1 и ал.2 от КСО. Твърди, че постановеното решение е неправилно и незаконосъобразно, постановено при неправилни изводи относно липсата на съществени процесуални нарушения. В съдебно заседание, жалбоподателят, представлява се, моли се съдът, да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на СРС и отмени НП.

Ответникът по касационната жалба, чрез юрисконсулт Н., моли да се постанови решение, с което се потвърди решението на районния съд.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, взема становище за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото

доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното от фактическа страна:

Със съдебно решение от 16.08.2012г. по НАХД №23446/11г., СРС е потвърдил НП №[ЕГН]/10.11.2011г., издадено от Директора на офис „Изток” - ТД на НАП – С., с което на [фирма] са наложени административни наказания 3 (три) „имуществени санкции” в размер на по 500 (петстотин) лева, на основание чл.355, ал.1 от КСО, за нарушение на чл.7, ал.1 и ал.2 от КСО.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

Възприетите от СРС фактически обстоятелства кореспондират със събраните от него доказателства. Пред настоящата инстанция не са представени нови доказателства. За да постанови обжалваното решение, първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че при издаването на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, довели до нарушаване правото на защита на жалбоподателя, и същото е в съответствие с материалния закон. Този извод е правилен и се споделя от касационната инстанция.

Решаващия състав на АССГ не споделя доводите на касационния жалбоподател относно това, че са налице обстоятелства за прилагане на нормата на чл.34 от ЗАНН. Нарушението се счита за открито едва тогава, когато са налице необходимите и достатъчни данни за неговото извършване и за самоличността на нарушителя. Необходимо е да са налице факти и обстоятелства за наличие на поведение (действие или бездействие) на конкретно лице, което поведение от обективна и субективна страна да сочи към допуснато административно нарушение. Индивидуализацията и конкретизацията от фактическа и правна страна на дадено нарушение, представляват действия по извършване на преценка за наличие на материални и процесуални предпоставки за реализиране на административно наказателна отговорност, които се осъществяват от момента на откриването на нарушението и водят след себе си последващи действия по установяване на административното нарушение и налагането на съответното наказание. Съгласно цитираната разпоредба, 3-месечният срок започва да тече от момента на откриване на нарушителя, т.е. от момента, в който извършеното нарушение и нарушителят са станали известни на органите, които се явяват компетентни да образуват административно наказателно производство. За начален срок в конкретния случай следва да се счита не моментът, в който са подадени декларации обр. №6, а момента на извършване на проверката. Правилно са посочени й периодите, за които не са внасяни дължимите осигурителни вноски за държавното обществено осигуряване за всяко едно от трите административни нарушения, като е извършена конкретизация за всеки отделен месец, отразен е съответният краен срок, в който е следвало да бъдат внесени процесните вноски, като също така е установено изплащането на трудовото възнаграждение, т.е. безспорно установено нарушение на разпоредбите на чл.7, ал.1 и ал.2 от КСО.

Приложимата норма на чл.355, ал.1 от КСО, предвижда, за нарушение на разпоредбите на чл.7 и разпоредбите на нормативните актове по прилагането им, административно наказание „имуществена санкция” за едноличните търговци и юридическите лица в размер от 500 до 5000 лв. Нарушенията от този вид са формални, с определена от законодателя висока степен на обществена опасност, тъй като представляват неизпълнение към държавата при осъществяване на социална и финансова дейност и липсата на вредоносни последици е неотнормирана към този вид нарушения. Наложените от АНО „имуществени санкции” са в минималния размер,

предвиден за такъв вид нарушение.

Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА Решение от 16.08.2012г. по НАХД №23446/11г. на Софийски районен съд, с което е потвърдено Наказателно постановление №[ЕГН]/10.11.2011г., издадено от Директора на офис „Изток” - ТД на НАП – С..
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.